

Un roc a la faixa

Quan una companyia d'asseurances ha de fer-se càrrec d'indemnitzar els seus clients en primer lloc comprova minuciosament la pòlissa de l'assegurador, buscant una "esclatxa" per tal d'escapar-se i no pagar les despeses.

Quan una nit van entrar al menjador de la meua vivenda per robar-me mentre dormia la "Mutua General de Seguros" va trobar ràpidament una "esclatxa" en l'assegurança per no tenir que pagar.

L'"esclatxa" era que la pòlissa "No" especificava que en el mateix edifici hi havia vivenda i botiga, però el que no diu la "Mutua General de Seguros" es que quan es va redactar l'assegurança sabien perfectament aquest fet i no els va interessar rectificar-la, d'aquesta manera tenien un roc a la faixa en cas de necessitar-lo.

Espero que la meua experiència serveixi per tancar les esquerdes de les pòlisses d'altres assegurats.

Jordi Riu Vidal
Sant Antoni de Vilamajor

En record de Joaquim i Montserrat

Passen els anys i el vostre record, estimats espòs Joaquim, i filla Montserrat, ens acompanya en tot moment, ja que tots els qui us estimem no us oblidarem mai. De tot cor.

MARTA CANAL
(Cardedeu)

Perill als trens de Renfe

El dia 15 de maig vaig agafar un tren direcció Vic a Sants. Ja circulant a bona velocitat i dins del túnel, em vaig adonar que una porta del meu darrera s'havia quedat oberta. El botó de tancament no funcionava, així que un noi va haver de tibar de la palanca per frenar el tren. Al cap d'una estona va venir un operari amb la clau per desbloquejar, i el tren va continuar el seu recorregut habitual. Fa poc més d'un any, hi va haver un accident a FGC per una negligència semblant que va produir dos ferits, amb el conseqüent expedient al maquinista per haver desactivat els mecanismes de seguretat reglamentaris. Com pot ser que Renfe permeti circular trens amb els sistemes de seguretat desactivats? Si el tren hagués estat ple a vessar, com passa habitualment, hagués pogut caure gent a la via, i aquest succés hauria transcendit a tots els mitjans, per no parlar de una possi-

Per una associació de discapacitats

Voldria que sabessin que hi ha molta gent amb discapacitat tancada a casa sense distreure's i com es lògic el normal seria muntar una associació per poder fer conèixer gent i fer activitats lúdiques i sortides. Pel qual és imprescindible tenir personal. Per poder dialogar i expressar opinions culturals, socials i personals del tema que ens envolta. Si us decidiu a col·laborar, truqueu al telèfon 647130721 i pregunteu per Elvira, deixant el missatge del tema que ens ocupa. Si us decidiu deixeu el número de contacte fix, mòbil, o per correu electrònic: gallegoelvira@hotmail.com.

Agraint la vostra col·laboració, m'acomio de tots vosaltres.

Elvira Gallego
Granollers

ble pèrdua de vides humanes. El que lamento és no haver-ho pogut gravar en vídeo per denunciar-ho als jutjats.

Maria José Luque Travesset
Barcelona

L'horror de les guerres

Llegint les notícies dels diaris sempre n'hi ha que impacten pel dolor que causen. Que hi hagi persones que pel seu fanatisme polític o religiós s'immolen davant d'éssers innocents portant-los a una mort tràgica, gairebé no s'entén.

Però el cas dolorós que fa poc va passar creiem que ultrapassa els sentiments humans: Fer immolar dues dones incapacitades mentals és un fet tan esfereïdor que no es pot menys que pensar fins on arriba la maldat humana.

Si s'ha estat anys cuidant persones incapacitades es pot entendre que aquest fet resulti esgarriat.

M. Iborra

19 de maig, un gran dia per Palau

Després d'anys i panys d'haver hagut de suportar, per força, tots els inconvenients que ens ha comportat el fet de tenir l'abocador de residus molt a prop del poble. Després d'una lluita constant d'una part de la ciutadania, la qual havia estat reprimida per aquells que, per raons no prou clares, estaven d'acord amb aquesta instal·lació, per fi el dilluns, 19 de maig del 2008, passarà a la història del poble de Santa M. de Palautordera com el dia que en la sessió del Ple de l'ajuntament, a proposta de l'equip de govern i després d'haver efec-

tuat diverses reunions amb l'agència Catalana de Residus, s'aprovà el conveni en el qual, a més de les compensacions econòmiques, s'estableix la data de clausura de l'abocador de les Valls per d'aquí a un parell d'anys. El Ple municipal va transcórrer amb bona harmonia entre els diferents grups polítics que componen el consistori, amb emoció i alegria continguda per part de la majoria de regidors, no obstant això, val a dir que dos dels grups polítics dels tres que formen l'oposició no estigueren a l'altura ja que, l'un, per afany de protagonisme, va reclamar ser present en tot aquest afer, cosa que ja ha succeït en les reunions informatives prèvies i ara aquesta proposta no tenia raó de ser. Els altres es varen abstenir en la votació, una incongruència si es té en compte que la seva posició anterior havia estat positiva llevat de petits matisos que es varen aclarir. Una posició que hom considera una manca de respecte vers el poble de Palau. També fou motiu de comentari el fet de la poca assistència de públic, tota vegada que el tema havia estat motiu de lluita i patiment al llarg de molts anys. Sigui com sigui, ara el que cal és iniciar una nova etapa en la vida de la població, una nova etapa la qual, sense l'abocador, millorarà la qualitat de vida de tots. Que ningú vulgui comptabilitzar la resolució aprovada com a èxit del seu grup o partit, ha estat el comú acord entre tots el que ens ha portat a signar el conveni. Felicitem-nos, tot i que l'equip de govern no té previst celebrar cap mena d'acte de celebració, des de la regidoria de Participació Ciutadana aviat convocarà una reunió amb tota la ciutadania per explicar detalladament el contingut del conveni el qual ha convertit el 19 de maig en un dia gran per Palau. Solament ens resta demanar perdó

als palauencs i palauenques en nom dels qui, en el seu moment, de bona fe o no, acceptaren assumir la nosa que ha estat tenir un abocador al costat de casa.

Ramon Arabia i Auleda

Queremos agua... no multas...

Sr. José Montilla, Presidente de la Generalitat de Catalunya, los catalanes queremos agua. Ya no tienen tiempo para más promesas falsas, no es tiempo de palabras, ni decir haremos esto o lo otro, faltan "fets i sobren les paraules".

Srs. Políticos, la sequía no quiere que discutan entre ustedes, no pierdan más tiempo, quiere soluciones. A mí, la policía local me avisó que otra vez que limpiara el coche con agua me multaría. Lo hice de noche. Pero de día no ven los coches aparcados sobre los pasos de peatonales o en doble fila, no los multan. No multan a los que no recogen la caca...

Josep Pagés i Canaleta

Seriosa preocupació

M'ha arribat informació sobre l'avantprojecte de Llei d'Educació Catalana i, com a pare seriosament compromès amb l'educació dels meus fills, m'ha quedat una gran preocupació. I és que en molt poques ocasions he vist perillar la llibertat de l'ensenyament i la llibertat d'elecció de centres per part dels pares com en aquesta ocasió.

Desgraciadament els principis tan bàsics i fonamentals com Servei educatiu d'interès públic, llibertat d'ensenyament i llibertat d'elecció de centres, caràcter propi del centre, programació de l'oferta de places escolars, estudi del cost de la plaça escolar que possibiliti la gratuïtat real de l'ensenyament bàsic i obligatori, i altres desenvolupats i recollits en el Pla Nacional d'Educació, LOE i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, han estat canviats i alterats substancialment.

Com a milers de pares de Catalunya, he procurat donar als meus fills l'educació que m'ha semblat més adient portant-los a una escola d'educació diferenciada. Sembla que l'avantprojecte exclou de manera injusta del règim de concerts als centres que ofereixen un model pedagògic d'educació diferenciada. Pensi, Sr. Director, que el fet que se'm privi d'un dret fonamental en un país, Catalunya, liberal, m'ha provocat una seriosa preocupació.

Valentín Abelenda Carrillo
SALT (Girona)